



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12824/2024
12.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Јорданов, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Драгиша Милић, адвокат из ..., ради раскида уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3254/23 од 20.12.2023. године, у седници одржаној 12.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3254/23 од 20.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3254/23 од 20.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3254/23 од 20.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица у Кучеву П 857/2022 од 11.09.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев да се раскине уговор о поклону закључен између тужиле, као поклонодаваца и тужене, као поклонопримца, оверен у предмету Општинског суда у Кучеву Ов 3037/2008, тако да убудуће не производи било какво имовинскоправно дејство, те тужилца обавезана да туженој накнади парничне трошкове од 132.150,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда заснована је на становишту да нису испуњени услови за раскид уговора о поклону са налогом да тужена – поклонопримац, у границама својих могућности, помаже у издржавању до краја живота тужиљу, поклонодавца, а када буде умрла да учествује у организовању и сношењу трошкова сахране, давању даћа и подизању споменика, у чињеничној ситуацији да је тужила, баба тужене у време закључења уговора знала да тужена живи у иностранству и да није могуће њено стално присуство, а да је тужена у спорном периоду од 2018. године предузимала све радње у сврху испуњења обавеза преузетих уговором. У ситуацији када тужила одбија помоћ тужене и преселила се код своје ћерке, а спорном уговору је претходило закључење уговора о доживотном издржавању између странака који је раскинут, побијана пресуда заснована је на правилима из одредби чланова 749. и 751. Закона о облигационим односима и начелу савесности и поштења из члана 12. тог закона.

Одлука у сваком конкретном случају условљена је утврђеним чињеничним стањем, па указивање тужиле да је у пресуди Врховног касационог суда Рев 4420/2018 од 21.05.2020. године исказано становиште да су за раскид уговора о поклону са налогом и теретом релевантне одредбе члана 124. – 132. Закона о облигационим односима, без утицаја је на другачију одлуку у овој парници. Наиме, утврђење о правним односима странака пре покретања ове парнице, да нема кривице тужене за промењен однос тужиле у погледу начина организовања задовољења потреба у старости, као и да је тужена исказала спремност да извршава уговорени налог, у битном одступа од чињеничне подлоге приложене одлуке по којој је брига изостала, па не постоје правна питања која би у конкретном случају оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији, као о посебној.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора о поклону поднета је 24.08.2022. године. Вредност предмета спора према означању у тужби (члан 33. став 2. ЗПП) је 1.000.000,00 динара и не прелази законски цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**